

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 79

Tallinn, 1. veebruaril 1936

8. aastakäik

JEEBUS ÜTLEB:

„Armastage oma vihamehi, õnnistage neid, kes teid ära vannuvad, tehke hääd neile, kes teid vihkavad, ja paluge nende eest, kes teile liiga teevad ja teid taga kiusavad;

Et teie võiksite saada oma Isa lapsiks, kes taevas on; sest Tema laseb oma päikese tõusta kurjade ja häädude üle, ja laseb vihma sadada õigete ja ülekohtuste pääle.

Matt. 5: 44, 45.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Ametlikke teateid.

ÜLENDUS.

Kolonel Bower, Tšehhoslovakkia territooriumi juhataja — komandör-leinandi.

HENRY MAPP,
staabiülem.

Juhi märkmeid.

Kindral juhatab erilisi sõjakuiki käesoleval kuul Hollandis ja Prantsusmaal. Peetakse sõdurite, ohvitseride ja avalikke koosolekuid neljas Hollandi suuremas linnas ja Pariisis. Jaanuarikuul jooksul kindral juhatab aulisi koosolekuid Shotimaal, kus tuhanded hinged tulid kahetsuspingide otsima päästmist ja pühitsust. Jumal andku kindralile jätkuvalt jõudu kanda oma ülesannete suuri kohustusi.

Kindral on asutanud hõbetähe aumärgi, mis on määratud kõigile Päästearmees praegu teenivate ohvitseride emadele. See on teeninud Armees tänuvõltsudeks tema ohvitseride emadele, et nad on pühendanud oma lapsed Jumala ja Armees teenistusse. Üks täht antakse igale lapsele, kes on saanud ohvitseriks, ja eriline au saab osaks emale, kellel neli last teenivad Päästearmees ohvitseridena. Üksikasjalised teated toome järgmises väljaandes.

Staabiülem ja proua Mapp jätkavad oma võidukäike Inglismaal ja selle kuu nädalalõpu võideldakse mitmesugustes ümmades. Jumal andku neile jõudu.

Päästearmees üle kogu maailma väljendab oma kaastunnet Briti kuningakojale ja rahvale tema kuningaga, GEORG V. kaotuse puhul. Kaotus on suur, ja meie südamed tunded on leinava lese ja perekonna juures. Meie palume, et Jumala õnnistus oleks uue kuningaga Edwardiga, et ta jätkaks töötamast tõe ja õiguse eest ja et Jumal kindlaks teda raskeis ülesandeks, mida ta on kutsunud täitma.

Kadeti Soomes teavad häid edusamme Soome „Sotahuuto“ levitamises, samuti koosolekuid ja võrreeluse. Me jätkame palvetamist, et Jumal neid rikkalikult õnnistaks. Neil on läbi kaks eksamit, millele järgnevad teised. Kõik ühes kapten Bleesiga olid tegevad vaimlises päevas, mida juhatus territooriumi komandör Howard.

Meie palume, et Jumal aitaks igapäev käesoleval aastal igas ettevõttes, mida tehakse rahva päästmiseks.

PÄASTEARMEE ÕPETUSED.

III JAGU.

Jumala üksus ja kolmainus

(Järg).

VI. Kolm — ühes Jumal on saladus. (See on tõe väljapool meie mõistust). On kahtlustatud sellepärast, et see on saladuslik.

a) Sest Jumal on piiramata suurem kui inimene, seal peab see olema Temast, mida inimene ei saa leida otsides ega täiesti aru saada isegi siis, kui see on ilmutatud.

b) Ehk küll tõde selle taga seisab, see ei ole mitte meie arusaamise vastu.

c) Meie oleme ümbritsetud saladustest. Keegi ei saa ära seletada elu, tundmist, magamist ja palju teisi asju.

d) Piibel õpetab veata Kolmainust.

VII. Jumala Kolmainust on kujutatud ka kui ristikehina, kolmeharulist künjalajala,

„Üks Jumal ja kõikide Isa.“ (Evees. 4:6).

3. Tema on iseäralikult viisil nende Isa, kes saavad Tema tõsisteks järelkäijateks. Tema on nende vaimuolu allik, nemad on Tema vaimuliku pere liikmed ja Tema armastuse ja hoolitsemise iseäralised asjad. „Seepeärast mingi nende seast ära ja lahutage end, ütlev Jehoova, ja ärge puutuge mitte roojase külge, siis tahan mina teid vastu võtta. Ja ma tahan teile Isaaks olla, ja teie peate mulle poegadeks ja tüdrukuteks, ütlev kõigevägevam Issand.“ (2. Kor. 6:17—18).

„Teie Isa teab, et teile seda tarvis läheb.“ „Ära kardate mitte, sina pisuke karjake, sest teie Isa häämeel on teile kuningriiki anda.“ (Luuka 12:30—32).

b) Teine Isik Jumaluses — Poeg — on iseäralik inimsoo halastaja (vaata päät. 4 ja 6). Poja läbi Jumal ilmutas ennast inimestele (lihalikult) väliselt.

Rünnak „MAAILM JUMALALE“ kutsub sind üles isiklikule teenistusele hingedevalitsemiseks. Olgu sinu motto:

„Ma annan oma südame, Et võita sulle maailma!“

Jumala riik nõuab enam kavakindlat tööd inimeste päästmiseks maailmas.

päikese kiiri, mis sisaldavad valgust, palavust ja värve; ja kui vett, mis on kui lumi, jää ja vedelik, kuid need võrdlused on ainult nõrgad ja märguandvad. On võimatu kohaselt kujutada materjaalse asjadega kõigesugavamad tõe üllloomuliku ja piiramata Vaimu kohta.

VIII. Igapäev nende kolme isiku Jumala tööd on tunnistatud, nagu loomine, surnutu ülestõusmine, siiski isik on esitatud iseäralises ilmutuses ja kui iseäralikult ühendatud ühe mõjuva kindla klassiga, nagu:

A) Esimene Isik Jumaluses on iseäralikult Isa.

1. Tema on oma Poja Jeesuse Kristuse Isa. Tema „Isa“ tähendus on maksev selle igavesse ühendusse. (Vaata päät. IV, IV jagu, § 6).

„Sellepärast mõkutan mina oma põlvi meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa ette.“ (Evees. 3:14).

2. Tema on kõigi inimeste Isa, sest Tema on nende olemise allik; Tema omab neid, armastab ja hoolitseb nende eest ja otsib nende hääd käekäiku.

„Isa, kellest kõik asjad on.“ (1. Kor. 8:6).

c) Kolmas Isik Jumaluses — Püha Vaim — on iseäralik avitava inimeste vaimilises elus (vaata päät. 7). Vaimu läbi Jumal ilmutas ennast inimeste hingedele.

IX. Sõna Jumal on tarvitatud Kolmainususele tähele panes kui Ühte ja ka Jumaluse esimese Isiku kohta, aga mitte teise ja kolmanda Isiku kohta. Rääkides Poja või Vaimu üle Isik arvatud on teadmata, näiteks: „Jumal Poeg“ ehk „Jumala Poeg“, „Jumala Vaim“ või „Jumala Püha Vaim“.

X. Palve, pööratud Jumala poole (mõeldud kui üks) ehk Isa, Poja või Püha Vaimu poole. Armees laulud annavad näiteid. Näiteks:

Õnnistatud ja auline kuningas, (Üks suur Jumal).

Sinule toome meie kiitust Sellel rõõmsal tunnil.

Sina rahu ja armastuse Jumal, (Isa).

Sina Kristus aujärjel üleval, (Poeg).

Vaim, kelle vili on armastus, (Vaim).

Näita oma väge.

Järgneb.

Ta leidis valguse.

KEEGI hallipäine saaklane tunnistas kord koosolekul oma läbielamist. Ta elas mitu aastat Jumalait tundmata, aga siis ühel päeval leidis ta üheine kurbust oma seiskorra üle. Ta oli ju küll vahet künnud kirikus ja lugenud piiblit, kuid ometi tal oli kindel veene, et hukatus ootab teda ees. Ta ei võinud magada. Südamest õnnetuna heites ta ja viskles voodis. Lõpuks äratas ta oma naise; nad tõusid üles, rietusid ja süütsid valguse. Naine ütles: „Nüüd loeme piiblit ja palume, et Jumal saadaks oma rahku.“ Nad algasid sellega natuke päile keskööd ja kordamööda palusid nad ja lugesid kuvi uue piirva alguseni. Kui tähevalguse hall päev jõudis, tuli ka vastus ja Püha Vaim valati välja otsivate hingede üle. „Päike tõusis, kui ma läksin sööma oma hobuseid.“ ütles vana saaklane, „ja kumagi ennem maailm ei paistnud mulle nii ihus. Aga ma olin ka juubeldavalt õnnelik, sest olin kuningalaps.“

Enese ettekujutus.

Braminid on seletanud, et Benares ei ole osa putusest maailmast, vaid et ta asub ainult maailma välispinnal.

Üks maavärisemine võttis neilt igasuguse tõenduse. Siis sai ilmsiks, et see, mis paneb kõikumaa maailma, kõigutab ka Benaresi. Neil, kes on alati terved ja on rahul, on kerge uskuda, et nad on vabad sellest, mis saab sageli inimestele osaks; aga tõsine vastuvaat annab neile küll teada, et nad on samasugused kui iga inimene. Vaimulikult on mõned inimesed ette kujutanud, et nad on jõudnud kõrgemale kiustatuste ajajärgust ja ei ole enam sarnaselt nõrgad olevused kui tema kaaslased — kristlased; aga kui Issand peidab oma palet või saat tungi ta pääle, siis ta peagi tuleb teadmisele, et ta ei ole midagi muud kui nõrk inimene.

Liigutav tänulikkus.

Siin on väike sõندانliigutav juustus väest naisest kahe lapsega. Tal ei olnud isegi voodit, kuhu panna oma lapsi magama ja oli vaevalt midagi panna neile selga. Kesk külma talvet nad peaaegu külmusid surnuks. Et kaista oma lapsi tuule eest, pani ema ilhe vana ukse piisti oma urtsiku nurka, kus nad elasid. Kui ema kaebas hiljem vaesuse üle, ütles üks väikestest lastest: „Ema, aga mida peavad tegema need väsed lapsed, kellel ei ole isegi ust, mida panna tuule ette?“

Kas sa palud oma lastega Jumalat?

MÕNE aja eest lugesin noorest emast, kelle õpetaja oli rääkinud temaga ta emakohustusest, eriti rõhutades, kui tarvilik on usu ja kannatuse eestpalve laste päästmiseks nende nooruses. Ta tõendas, et ta iga päev palub Jumalat oma laste eest, kuid kaebas, et tal puuduvat usk, et Jumala piha Vaim tõesti mõjutab tema lapsi.

„Kas teie palute iga lapse eest üksikult, nimetades neid nimepidi?“ küsis õpetaja.

„Ei, seda ma ei ole kunagi teinud,“ oli vastus.

„Väga tähtis on, et paluksime ühes meie lastega ja nende eest. Kõige õigem on, kui võtame neid üksikult kuskile ja räägime Jumalaga nende üle, nimetades nende nime. Meie peaksime jutustama Jumalale nende igapäevasest elust, nimetades nende erilisi vigu. Katsuge teha nii, ja veeenduge ise selles, kas nii võite südamlikult paluda nende eest.“

Noore ema silmis olid pisarad ja ta ütles: „Jah, ma katun.“

Kui jõudis õhtu, viis ema väikese Voldi magamistuppa ja võttes tema käekese oma kätte, palus temaga ühes Jumalat. Kuuldus, et ema ütles ka tema nime Jumalale, surus ta liigutatult ema kätt.

Kui ema ja laps tõusid üles palvest, võis veelgi märgata

Voldi näol liigutust ja rõõmu. Naeratades läbi pisarate ütles ta: „Ema, ma rõõmistan nii väga,“ et sa ütlesid Jeesusele minu nime, siis nüüd kui lähen taevasse, Ta tunneb mind, ja kui minu järele tuleb ingel, kes viib väikseid lapsi taevasse, siis Ta vaatab minule ja ütleb: see on Voldi, ta ema rääkis juba minuga temast. Rõõmistan nähes sind. Voldi. Eks siis ole tore, ema?“

Ema ei unustanud kunagi seda õhtut. Ta elas läbi rõõmsa silmapilgu, mil kõik ta lapsed pöördusid Jumala poole oma lapseas.

See sündmus mõjutas mind sügavasti. Jumal on usaldanud minu hoolde neli last ja Ta teab, kui väga tunnen vastutust nende eest, et kasvatada neid Talle. Enne kui lugesin seda, ma ei olnud palunud nendega üksikult, vaid ainult

ühiselt. Eelpool nimetatud juhtumise avas mu silmad ja ma kahetsen, et ma ei teinud seda enne. Nüüd, omades uut valgust, tahan tegutseda selle järele.

Usun, et see aitab palju emasid. On nii palju asju, mis tahab meie tähelepanu ja aega; aga ärme oleme nii tööga koormatud, et meie ei leia aega, mil viia oma lapsi üksikult palves Jeesuse juurde. Siis saame hädä vastu — meie lapsed kasvavad tules Jumalale.

Lauapalve.

VAGA Aragoni kuningas Alfonso, kes elas 15. sajandil, märkas kurvastusega, et noormehed, kes kuulusid lossi juurde, istusid söögilauda, ilma et nad oleksid pannud oma käed kokku ja tänuanud Jumalat.

Ta otsustas sellepärast anda neile hää õpetuse.

Kindlaks määratud päeval kutsus ta nad kuningakotta piduõgile. Niipea kui toit kanti ette, haarasid noormehed mnrikalt toitu ja hakkasid sööma, palumata lauapalvet. Siis tuli ruumi nende suureks üllatuseks keegi väene kerjus, istus ilma sõna lausumata laua juurde ja hakkas kohe sööma ja jooma.

Hoovkonna noored mehed vaatasid imestusega kuningale ja ootasid, et ta heidaks välja rüetsakesse. Aga kuningas istus täiesti liikumatult ja vaikselt ja laskis eriliselt külastil süüa segamatult nii palju kui ta tahtis.

Kui mees vüümaks lõpetanud, tõusis ta märinat tehes üles oma kohalt ja lahkus saalist, ilma et oleks ütelnud sõnagi, ei ta kummardanud kuningale ega tänuanudki teda.

Hoovkonna noored sosistasid ärevusega: „Nüisugune häbematu ja hirmus sun! Kuidas omelt kuningas võis jätta teda karistamata?“

„Minu isandad,“ ütles nüüd kuningas, „selle mehe käitumine hirmutab teid ja on teile ebameeldiv, aga teie endi käitumine on vaevalt parem. Teie peate ennast Jumala vastu just nüisama üles kui see kerjus minu vastu. — Teie istusite lauda ja söite oma toidu, ilma et oleksite tänuanud Jumalat Tema andide eest, ehk küll see on Tema, kes annab teile teie igapäevast leiba, ja siis täiesti teie kõik ära laua juurest, ilma et oleksite kummardanud Tema ees.“

Mida võime õppida kuult.

KRISTLASE ja kuu vahel on palju ühist. Kuu ei või õppida meilt, aga meie võime küll õppida palju kuult.

1. Kuu ise on pime ja saab valgust päikeselt. Kristlased enesel ka ei ole valgust; Jeesus — õigusepäike on tema valguseallikas.

2. Kuu ei pea saadud valgust enesele, vaid ta valgustab meie maakera ja elustab ööpimedust. Ka meie ei tohi elada enestele, aga meie peame olema valgus pimedale maailmale.

3. Kui kuu ja päikese vahele tuleb maa, siis sünnib kuuvarjutus, ja ta ei või enam olla meie kasuks. Kui meie südamemes maailm võtab aset ja varjab meie elupäikese — Jeesuse Kristuse, — siis meie hinged jäävad pimedaks ja meie ei või enam teha valguselapse tööd. Kuu ei või põigelda sellest kõrvale, et meie maakera kord-korra järele heidab temale varju; aga kristlane ise on süüdlane oma pimeduse ja langemise juures.

4. Ehkki kuu oleks täielikult varjatud, siis ometi võib ta jälle saada valgustatud, tulles jällegi õigesse vahekorra päikesega. Langenud kristlane võib jällegi tõusta ja leida elu ning valgust, kui ta pöördub maailmast ja kõigest kurjast, andudes uuesti Jumalale. Mõtle kuningas Taavetile ja apostel Petruusele.

INIMENE Jumala tuleleegiga südames.

(Algus 1. v.)

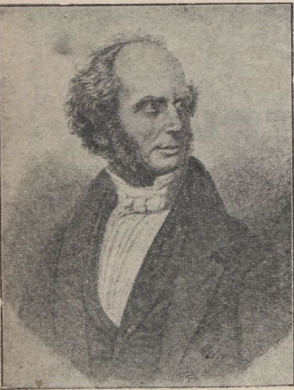
liumi sõnumikandjad, et ta ei pannud sugugi tähele aega.

Ühes linnas oli korraldatud temale koosolek. Kuna aga tema ise ei tulnud õigeaks ajaks, saadeti keegi võorastemajja tema järele. Tullus ukse juurde, kuulis ta sees kõnelemist ja ei tahtnud segada ning jäi väljaspoole ootama, aga Finney ei tulnud. Siis läks ta tagasi koosolekule ja ütles: „Süäl tema juures on vist keegi, keda ta tahtis enesega kaasa, aga kes ei tahtnud tulla meeldi, sest ma kuulsin teda ütlevat: „Ma ei lähe, kui sina ei tule minuga ühes.“ Nii siis, tema arvatavasti ei tule.“

Juhtivad liikmed mõistsid kohe, et ta oli palves Jumalaga, ja vastasid: „Küll ta tuleb!“

Jah, ta tuli — ja ta ei tulnud üksi — Jumala Vaim oli temaga. Rahvas oli nii liigutatud, et hüüdis valju häälega oma hingehädas Jumala poole andestuse pärast.

Ilusal suveajal, aastas 1870, pani Finney oma väsimud pää padjale ja uinus 83 aasta vanuses. Ei olnud enam inimest Jumala tuleleegiga südames, sest Issand oli võtnud teda enda juurde. Oh, et Jumal annaks meile veel sarnaseid inimesi nagu oli Tema sulane Finney!

INIMENE

Jumala tuleleegiga südames.

NISUGUNE mees oli tuntud ameerika ärastusjutlustaja mõõdunud sajandil Charles Finney. Sageli juhtus, et ärkamine algas veel ennem, kui ta hakkas oma jutlust pidama. Temas elutses aniline vaimujõud.

Kord ta pidi kõnelema ühes vabrikus lõunavaheajal. Süäl töötasid nelisada naist, kes oma lõunat süües tegid igasugust nalja. Niipea kui Finney astus sisse, muutusid kõik tõsisteks. Mitted neist hakkasid nutma, veel ennem, kui jutlustaja oli ütelnud sõna, nad langesid põlvili ja palusid Jumalalt armu. Süäl algas auiline äratusseg. Samasugused juhtumised olid ka teistes linnades. Sarnastest linnadest levis ärkamine nagu tuli kogu oma ümbruskonda. Juba teade ise ärkamisest süütas tuld teistes linnades.

Suurem äratus, mida üldse tuntakse Ameerikas, oli New Yorgi ligiduses Rochestry, kui Finney juhatas koosolekut. Arvatakse, et tema tegevuse ajal süäl võideti Jumalale mõnisadatuhat hinge. Ta läbielamine oli samasugune nagu Hesekeelil: niipea kui ta avas oma suu, et rääkida Issanda nimel, puhus igast neljast ilma-kaarest Jumala elustav vaim, mille järeldus oli suur ärkamine. Sageli juhtus, et Finney kõne ajal kogu suru tuhandete inimeste hulk langes põlvili ja palus Jumalalt armu ning päästmist.

Jutlustaja vaikis ja laskis Jumalal kõneleda.

Finney oli piibliilugeja ja palvemees. Ta luges harilikult piiblit põlvili. Sarnastel tundidel rääkis Jumal oma sulase vastu. Kui Finney palus Jumalat, unustas ta aja ja muud olukorrad.

Kord pidi ta pidama loengut misjonikooll õpilastele. Ta hakkas paluma Jumalat. Aeg läks edasi ja kell helises, et tund on lõppenud. Uue tunni alul õpilased olid sunnitud minema mingisuguse muu õppeaine tundi, sest Finney oli nii vajunud palvesse nende noorte inimeste eest, kes pidid varsti välja minema kui evangeel (Lõpp 4. veerul.)

Ta tõi mu sü-damele taeva.

KORD kõndisin väsinult mööda tähtsast kõrbe. Ühelt kõrgeidkull raatasin ringi, kas ei ole kuski näha vett; mu süda täitis rõõmuga, nähes kauguses allikat, kus lootsin võivat kustutada oma janu. Kava kõndisin allika suunas, aga kunagi ei jõudnud selleni. Ililgem mõistsin, et nägin vaid vee peegeldust, mis tekkis püskeskiirte murdamisel, aga süäl tõeti-seit ei olnudki vett.

Just nõndasama ma rändasin maailmas, otsides eluvelt. Mulle näis, et selle maailma asjad — rikkus, hää seltskondlik seisus, elu mugavused — ongi see vesi, mis kustutab mu janu. Aga kui mu väimusiilmad avanesid, nägin, et elustav vesi võib olla Jeesuse küljehaavast. Jõin sellest veest ja sain kosutust, ei tunnud enam janu. Sellest ajast päate olen mitu korda uuesti ja uuesti jõunud eluvett ja ei ole kunagi pidanud kõndima ringi jomades maailma kõrbes. Mu süda on täidetud kiidulauluga.

Tema ligidus annab mu hingele rahu, mis ütleb kõik arusaamise, ja see ei olene mingisugustest välistest oludest. Isegi tagaküsimise ajal võin teada rahu, rõõmu ja õnne. Miski ei suuda võtta minull rahu, mida omanin oma õnnistegijalt. Tema on minuga kodus ja Tema on minuga vanglas. Ühes Temaga muutub ka vangla õnnistuseks. Jälgida Teda ja kanda Tema risti on õnnistusrikas ja häi; Tema ligidus muudab mulle kõike taevaks. Just nõisama kui tunni inimene ei saa öelda, kui magus on midagi magusat, nõisama ümberpöörnu ei oska leida õnne, millega väljendada õndsust, mida an-nab hingele Jeesuse lähedus. Sarnast taevarahu võib väljendada ainult taevase keelele. Ehk küll elan kesk raskusi, läbikatsumisi, pattu ja viletsust, mis kuulub sellele maailmale, siis ometiigi Tema, kes andis oma elu minu eest, pööstab ja hoiab mind. Meri on soolane, ja ehk küll kalad elavad kogu oma eluөг tema sügavuses, siis ometiigi nad ei muutu soolaseks. Just nõisama on meiega: kui meil on osa Tema elust, siis võime küll elada siin maailmas, ilma et oleksime maailmast. Mitte ainult siin, vaid ka taevas meie elu on peidetud Temasse.

Nüüd ma enam ei igatse rikkuste ja au järele, minu igatsus on Tema, kes tõi minu südamele taeva. Tema püramala armastus on kõrvaldanud minust igatsuse kõgele muude. Palju kristlasi kunagi ei koge täielikult Tema auist, eluotovaat ligidust, sest Kristus elab vaid nende pääs või piiblis. Kuningate Kuninga troon on süda: süda, kus valitseb Kuningate Kuningas, on taeva päälmm."

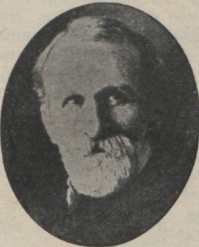
SUNDAR SINGH.

Rünnak „MAAILM JUMALALE“.

Ärkamine igas korpuses.

Nr. 1.

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLE.

Komandör S. L. Brengle.

Midagi ei või õnnistada Armeed ja õnnistada kogu maailma Armeed läbi nii, nagu ärkamine igas korpuses, — tõsine ärkamine — mitte ainult mõned üksikud inimesed kahetsuspingil pühapäeva õhtul, vaid ärkamine, mis haarab iga südant; mis haaraks iga ohvitseri kõrgemas kui madalamas astmes ja sõdureid, nii et nad tõuseksid ilies varahommikul palvetama hingede pärast ja nutma patuste eest, kes lihevad purgusse; et see haaraks patuseid kartusega Jumala ja kõlbliste seaduste ees, nii et nad hüüaksid: „Mida meie peame tegema, et saada päästetud?"; et see juhataks neid meeleanudamisele ja oma pattude ülestunmistamisele, tehtud ülekohtu parandamisele, ja et nad „põgeneksid tulevast vihast“ kogu oma südamega, andes oma südamed Kristusele, ning võtaksid enesele Tema risti ning jälgiks Teda.

Kas meil võib olla sarnane ärkamine? Ma usun, meil võib. Kuidas see võib sündida? Kuulake! Palju aastaid tagasi, kui adjutant, nüüd kolonel-leitnant, Mabee ja mina läksime Rootsi oma teisele rünnakule siial maal, saabudes Malmöse meie leidsime, et nad tegid ettevalmistusi ja palusid meie koosolekut eest. Minule anti väike kaardike, millel üks kirjutatud osa oli: „Oh, Issand, saada äratust, ja lase see alata minuga.“ Nad palusid igakües seda palvet. Mina hakkasin paluma seda palvet. See muutus minu südamepalveks. Ärkasin vahest õõstis ja leidsin end paluvat seda. Ma palusin kogu päev sedasama. See haaras mind. Ta võttis mu üle võimuse. Kõik minu sees hüüdis Jumala poole ärkamise järele ja et see algaks minus.

Läksin ühel päeval välja kõndima, sest vajasin värsket õhku ja püskespaistet. Käisin kõrvalläänvaid, et mitte minna suurtesse rahvahulkadesse. Kõndides kees see palve mu südames, kuni vilmaks pisarad hakkasid voolama põskedel ja ma nuuksusin tänaval. Tundsin, et võin vaevalt elada, kui meil ei ole ärkamist Malmö. Igas linnas, mida me külastasime kuni Stockholmiga ja veel edasi, nägime auulisi ärkamisi Jumalalt, mis tõi patuseid pisaratena Jeesuse jalgade ette: kiirustas ärangelennud tagasi koju; juhatas sõdureid ja ohvitseri täielikule päästmisele.

Nüüd olen ma täiesti kindel, et kui kõik meie rahvas — kõik salvasionistid — alates komandõridega, pääsekreitäridega, osakondade juhatajatega ja diviisi komandõridega kuni korpuse ohvitserideni ja sõdriteni hakkavad paluma palvet: „Oh Issand, saada äratust, ja lase see alata minuga.“ igakües oma südant läbi katsudes, et leida siält midagi, mida ta ausalt usub, olevat takistuseks äratusele, ja kõrvaldab seda ja palub seda palvet iga päev ja iga õõ ühe nädala jooksul, siis meele näeme, tõesti vägevät äratust meie seas. Kui meie südamed on sügav hool Jumala au eest, Kristuse au eest, inimeste hingede eest, noorte inimeste ja laste päästmise eest, meie oma hingede ja sõdurite pühitsemise võtab nii võimust meie üle, andes meile äratust.

Jumal Isa, Poeg ja Püha Vaim on meiega, et mürda kivitudud südamed, et sulatada külm, ükskõiklasi südamed, ja toob neid alandlikuks kahetsuses Jeesuse jalgade ette. Issanda inglid, kes võitlevad nende ümber, kes kuuluvad Temale, on meie pooll ja nemad rõõmustavad taevase Isa ees, nähes patuseid meelt parandamas.

Hääd inimesed kogunevad meie ümber aitama meid, nähes tuld leegitsemas meie keskel.

Põrgu on meie vastu, aga „Kui Jumal on meie pooll, kes võib meie vastu seista?“

Oh, mu seltsilised, kõrged ja madalad, suured ja väikesed, ma manitsen teid kui vanem vend, kui üks, kelle elukord jõuab pea lõpule, et teie otsiksite läbi oma südamed ja katsuksite ennast läbi, kas teie ei peitu mingisuguse takistus, mõni hooletus, palveta olek, pikaldane uskumine, armastuse pindus, ükskõiksus, külmus, mõni harjumus või tujukus või maailmarastus, mis kurvastab Vaimu ja hoiab sind tagasi sellele osa täitmisest, mis sul on, et tuleks ärkamine.

Mõni aeg tagasi kogunesid ühe korpuse ohvitserid ja sõdurid ning pühendatud ennast Jumalale ja äratustööle. Nad katsusid läbi oma südamed Jumala ees ja panid maha kõik, mida arvasid olevat takistuseks ärkamisele; nad andsid iseenast palvetele ja hääle tööle ning õnnistusrikas äratuseärgnes. Rahvahulgad tulid, patused, — suured patused, — joodikud, ja hirmuäratavad isikud, kellest võis arvata kõige vähem, et nemad tulevad Pääste-

armee kahetsuspingile, said auuliseid päästetud tunnustama teistele Jeesusest ja töötama teiste kasuks. See on ärkamine, mida me vajame, ja mida võime kogeda igas korpuses, kus ohvitserid ja sõdurid maksavad hinda palves ja tervesüdamikkult.

Nüüd on möödunud viiskümmend aastat ajast, mil hakkasin kuulutama. Olin siis ainult 23-aastane noormees ja mu kogemus ei olnud mitte nii särav, aga ma võitsin asja tõsiselt ning Jumal õnnistas mind.

Sel aastal oli meil kolm ärkamist. Olin vastutav nelja kiriku eest, ja esimesel koosolekul külas, mida valitsin enese kodukohaks, Jumal andis mulle mu esimesed pöördunud — üks noor neiu ja koolijuhataja. Ta ühines kirikuga, kuulutas, kui mul oli abi tarvis, ja aasta lõpetusel läks misjonirina Indiasse. Ükski aasta kogu viiekümne aasta jooksul ei ole olnud ärkamisteta. Auulised aastad! Viljakad aastad! Aastad täis tööd, rohket palumist, piibliuurimist ja valvamist, enese-ärastalgamist teistele nägemata, võitlusi

MAAILM
JUMALALE!

küsimustega, kes jälgi mind alati, katsudes rõvida mult julguse, teha mind ükskõiklaseks palves ja surmata mu usku.

Aga minu Issand on olnud rikas heldusest, usstav karistama ja parandama ning õpetama mind, tõstma mind kõrgemale, toetama, rõõmustama ja trööstima mind. Väiksetel õõndudel, kui kiusaja oli ligidal, kuulden Tema sosistamist mu südames: „Inimesed peaksid paluma alati ja mitte nõrkema,“ ja ma olen palunud: „Eks ma ole käskinud sind: ole tugev ja väga vahva“ ja mu värisev süda võttis vastu jõudu ja ma vastasin: „Oh, Issand, Siin käsu päiale ma tahan olla tugev ja väga vahva.“ „Teie tõe Issand, see ei ole mitte tühine,“ ja ehk küll kõik näis olevat lootusetu olukorras, näidates kaatusele, ma olen hingunud tõotustel ja võitsin vaenlast tundes edasi võitlusega võidule. Hallelujah!

Oh, mu seltsilised, uskuge Jumalat, salake iseenast ära, seiske vastu kuradile, tulge Jumala ligi, tehke oma jõuga, mida võite teha ja ärge pühake ennem, kui äratust tulnud teie oma südamesse ja teie väljusurka suurest võitlusvõimelt. Jumal on usstav. Tema ei jätta teid ja teie rõõm peab olema suur.

Mis Jumalal puudub.

TUNTUD evangelist Campbell Morgan räägib meie juhtumises, mis seletab meie põhjust esimese armastuse mahajätmisest.

„Mu sõbral oli tütar, keda ta väga armastas; sel ajal oli ta umbes 10. või 11-aastane. Nad olid mõlemad suured sõbrad ja viibisid alati üheskoos. Aga siis tuli nende vahele võõras tunne, mida isa ei suutnud seletada. Isale näis, et tütar hoidub temast emale ja ei taha enam viibida tema ligiduses nagu enamalt. Isegi siis, kui ta läks välja jalutama, vabandas ta end sellega, et tal on kodus midagi teha. Ta ei võinud kuidagi mõista selle põhjust ja oli kurb oma südames, ometi ei rääkinud ta midagi oma tunnetest.

Saabus tema sünnipäev. Samal hommikul tuli tema tupp ja tütar särapäelgi ja ütles: „Isa, mul on sinule kingitus.“ Ta andis isale väikese pakikese, ja selle avades leidis isa säält väljaõmmeldud hommikukingad. Ta ütles: „Mu armas laps, see oli sinust väga kena osta nii ilusad kingad.“

„Isa,“ vastas tütar, „ma ei ostnud neid, vaid õmblesin ise.“

„Nüüd ma mõistan,“ ütles isa, „siis kõik need kolm kuud sa teutsesid nende kingade juures?“ „Jah, isa,“ vastas tütar, „aga kuidas sa tead, et ma õmblesin neid kolm kuud?“

„Jah,“ oli vastus, „kolme kuu jooksul igatsesin olla sinuga ühes, aga sul ei olnud kunagi aega. Sa olid alati liig töökas. Armas laps, mulle meeldivad väga need hommikukingad, aga järgmine kord sa võid osta need valmistehtut, nii et võiksin olla iga päev sinuga ühes. Ma tahan parem oma last kui kõike muud.“

Morgan jätkab: „See juhtumine annab mulle alati hääd vaimulikku õpetust. Mõnel meie seast on nii palju teha siin ja sääl Issanda tööl, et Tal ei ole kunagi võimalus saada meid enese jaoks. Alati leiame liig palju asju teha.

Meie võime ju olla väga ustavad oma töös, aga sageli juhtub, et meie Issand peab ütleva: „Ma tean su tööd ja sinu kannatust... aga mul puudub sinu esimene armastus.“

Kas sa ei mäleta oma esimest armastust, kui kogu loodus näis laulvat uut laulu, kui sulle näis suurimaks rõõmiks olla ühes koos Issandaga, vaadata Tema palet vaikes palves ja kuulata Tema armastavat häält. Kui see esimene kogemus — armastus — on kadunud, siis ükski muu ei suuda täita ta aset.

„Aga nüüd jäävad need kolm: usk, lootus, armastus; aga suurimneist on armastus.“

„Ükski inimene ei või kaht isandat teenida“.

Sõnum neile, kes võtavad osa „Maailm Jumalale“ rünnakust.

MÕÖDUVAD pilved heitsid värisevaid varjutusi päikesepaistelise Galilea mägedele. Ühel kõnkjal istus mees, kes õpetas tema juurde kogunud rahvahulki.

Ta õpetas vann tõesid uuel viisil. Ta andis sõnalist väljendust mõtteile, mis ammu kerkisid võitlevate inimeste hinges. Ta õpetas kõrgeid nõudmisi, mida inimesed tunnistasid õigeks.

See õpetaja sõnus andis troosti ja hoiatust loogiliste põhjendustega. „Teie ei või mitte teenida kaht isandat“, ütles Ta.

„TEIE EI VÕI TEENIDA JUMALAT JA MAMMONAT.“

Kõik inimesed rahva hulgas nõustusid, just niisama kui kõik nende sõnade lugejad nõustusid; ometi inimesed on püüdnud täita sarnast halba teenimist 1936 aasta jooksul.

Järeldus sellest, et inimesed püüavad kinni pidada Jumalast ja samal ajal mängivad saatana, on salalikkude mäng. Sarnane on rahvakiht, keda Jeesus nimetas vihasemate madude sooks. Surmav madu, kes poeb pihasse paika, jätab haiglasi nähteid enese järele, roojastades seda, mis püüab.

See on üks meetod, mida saatan tarvitab võideldes taevariigi vastu. Sarnased kristlikud maailmainimesed on Jumala koguduse äraandjad, kes külvavad ebakooskõlasid ja

tüüsid, tekitavad kahtlust, harrastavad hammustavate sõnade tarvitamist ja rõõvivad Kristuse pruudi ilu.

Sarnased on inimesed, kes tunnevad koosolekid olevat sund, isiklikku tegevust olevat ilma huvita, piibli ajast iganenud, J. O. laisa, sõdureid imelikena — naelad liüakse uuesti ihu ja veri tilgub — tilgub — tilgub — kibuvitsa kroonist.

Sina, kes otsid enese mõnusesi välise õigusega, kas sa näed uue ristiloomise tragöödiat? Näed sa, kuidas nõrgemad vennad langevad kokku sinu tegevuse pärast? Sinu üle ei või hingata Jumala meelehädä samal ajal, kui püüad tunda rõõmu kõigest sellest, mida saatan ja maailm pakub sulle.

MAAILMA SUURIM TÄNAPÄEVA VAJADUS ON KRISTUSE JÄRELKÄIJATE TÄIELINE SISEMINE PÜHITSUS.

Inimesed elavad pimeduses ja surevad meelit heites samal ajal, kui Jumala saadikud soojendavad ennast maailma sütetule juures.

Meil meeldib laulda „Jumalale maailm“, aga kas meie võime tuua maailma Jumalale, kui me viidame oma aega kinno, kaarte mängides, tühja juttu ajades; raiskame oma raha ilusatele riistele, sigarettidele ja luksustele oma ihu mõnusteks!

On kindlasti mõni, kes hüüab: „Issand, Issand!“ ja kes saab vastuse: „Ma ei ole iialgi tunnud teid.“ Oh kui hirmsad sõnad neile, kes mõtlesid minna Tema hingamisse! Nad seisavad siis mitte nii nagu inimesed arvavad neid olevat, vaid nii nagu Jumal näeb neid. Äraandjad, verega nende pääl ja igavene õiguse kohtumõistmine nende üle.

Seltsilised, teie, kes kannate Armeed univormi, riideid, mis pihiitsetud meie vaprate eelkäijate verrega ja pisaratega, — pidage mees Vere ja Tule mõõdupuud! Kas sa julged olla häbiks lehvivate lipule? Kas sa elad valet? Püüad sa näidata end õiglasena, kui su oma siidamealtar on kiilm ja tühi? Kas sa kuuled abitsivate hädahiidideid? Näed sa käsi välja sirutatud sinu poole, küsides sult midagi, kui sul ei ole muud pakkuda kui tühje lesti? Oh, lase Jumala tahtmine siidida, siis langeb tuli ja midagi ei või seista Kuninga armeed vastu, kui meie marsime igavese linna poole.

KRISTUS õpetab meid loobuma saatana.

SAATAN õpetab meid loobuma Kristusest.

Inimene peab uuesti sündima.

Jeesus ütles: „Südamest tulevad välja kurjad mõlemised, tapmised, abielu ärarikkumised, hooorus, vargus, valetunnistused, vihkamised.“ Aga kui see on nüüd normaalses oludes allikaks neile, kus kohast peab siis tulema hää tahtmine?

Tahtmist peab uuesti looma. Tiigrit inimeses ei või tahtsutada või reformeerida. Ja sellepärast juhtub, et inimene enese ülestõstmise asemel töötab kogu aeg oma allakiskumiseks. Keegi ütles kord, et kõik tsivilisatsioon juhatavad meid vastu katastroofile. Ja seda ainult sellepärast, et inimese tahtmine ei ole haaratud kõrgemast jõust ja ei saa uuesti loodud, nii et võib rääkida uussünnist. Ainult Kristus võib inimest uuesti sünnitada, teha tema tahtmist häaks ja teha, et ka temast tuleb välja hääduus. Ei leidu ühtki muud teed. See muutub ikka ja ikka selgemaks ka neile, kes on uskunud töösse maailma uuestisünnitamiseks ilma Kristuseta.

PATT ON,

mis seob su käsi ja hinge köidikutega, et sa ei suuda elada Jumala meelepäralist elu.

Vaid JEEBUS on õige vabastaja.

Korpusekadettide nurk

Juhataja:
Diviisi komandör.

Juhiseid noortele.

KES tahab saada hingedevoitjaks, peab hoolitsemata oma ihu eest. See on tema püha kohus. Keha on riist, mille kaudu vaim ja hing töötavad siin maailmas. Hääd keha on hingedevoitjale sama tähtis, kui hääd mänguriist muusikandile, või veekindel paat tugevale sõudjale, ja ta ei tohi põlata oma ihu, nagu jahimees ei jätta hoolitsemata oma püssi, või puuraua- ja kirvest. Paulus ütles: Eks teie tea, et teie ihu on Püha Vaimu tempel. Maailma ajaloo leiname, et mees, kes maailmas olid silmapaistval kohal, oli füüsiliselt tugev ja jõurikas keha.

Kui soovite, et teie elu oleks maailmas väärtuslik, peate rohkem tähelepanu pöörama oma kehale ja seda hoidma kõigi halbade asjade eest maailmas. Kes tahavad omada hääd tervist ja pikka elu, peavad elama lihtsalt ja korralikult, magades rohkem ja samal ajal mitte liig palju. Voodis liig kaua, samuti ka liig vähe lamamisel on teatav hädaoht.

Ka harjutused on väga vajalikud tervisele. Väljas jalutades sirutage välja oma õlgu, sügavasti hingates imelist õhku, mida meie Igavene Isa on andnud meie hädaduseks ja terviseks. Pääle selle on vajalikud igapäevased harjutused, et korras hoida kehaelundid.

Edasi peab hingedevoitja olema mõeldukus söömises ja joomises. Selles vanuses on hädaohtlik süüa liig palju maiustusi, mis kahan-dab jõudu ja suurendab tervise halvenemise võimalust.

Kui olete kohane saada hingedevoitjaks ja töötajaks Issanda viinamäel, peab teie keha saama Tema leuasemeks. Siin on mõned juhised, mis võetud komandör Brengle'i raamatust. Ärge muretsege, ütles Paulus, vaid laske kõiges oma palumised palve ja ohkamise läbi tänuga Jumalale teada saada. Siis Jumala rahu, mis ülem on kui kõik mõistus, hoiab teie südameid ja teie meeli Kristuses Jeesuses. Ärge olge lootusetu. Kaotatud lootus on saatustlik kannatus. Üks vaimu viil on lootus. Tõttage inimesena, kuid ärge töötage surmani värsides. Hingake värsket õhku alati. „Teie mõeldukus saagu teatavaks kõigi inimeste juures.“ Hoidke oma keha n. n. maailma lõbustus- eest, vaid tarvitage oma tervist ja jõudu Jumala auks ning patuste päästmiseks. Kui teil on halb tervis ja nõrk kehaehitus, ärge muretsege. Ka teid tahab meie Issand ja Päästja Jeesus Kristus tarvitada, kui annate Tema kätte oma keha, mis vaba piinast ja kannatusest.

KODU VÕTI.

OLI kesköö. Õhk oli täis lendlevaid lumehelbeid. Tänavad olid tühjad. Järsku tuli keegi poisike pimeduses nurga tagant ja hiilis tasakesti trepist üles. See oli suur uhke maja, kuid praegu ümbriritsetud pimedusega. Mida küll tema tahtis sellel öötunnil siit majast? Kas tema oli juba muutunud murdvargaks? Ta katsus järele oma taskuid ja tõmbas viimaks välja ühe võtme. Sellega ta avas välistukse. Ta astus kotta. See oli pime, kuid soe.

Ta kummardus soojade keskkiite torude juures. Mõne silmapilgu soojendamise järele ta läks üles teisele korrale. Trepid olid kaetud paksu, pehme vaibaga, mis sumbutas täielikult tema samme. Muidu oleksid küll tema läbiloatunud saapad kutsunud esile häält treppidel. — Olles jõudnud üles, kobas ta end ukse juurde, mis oli suletud. See kummardus ja kuulatus. Tasahiljukesi pani ta käe luku juurde, keeras võtit ja avas ukse. Tänavavalgus langes tuppa: ilus voodi oli valmistatud magama mine-miseks. Öösärk rippus toolil ja toakingad olid voodi juures. Muud ta ei võinud näha, sest pimedus kattis tuba. Poiss hakkas nutma ja langes põlvi voodi juurde.

Ta ei olnud murdvaras, vaid haige poisike, kes hiilis kodu kesk ööpimedust — pärast kaheaastast äreviimist.

Ta ema suri. Talle näis, et isa on liig karm ja vali ja ta põgenes kodust, et elada omal käel.

Ta oli käinud ümberringi ja katsetanud palju. — Viimaks oma vietsela elu ajal sai ta kirja, mis ei sisaldanud ühtki kirjutatud sõna päale koduukse võtme.

Mitu kuud kandis ta enesega kaasas võtit, ning see tule-tas talle meelde, et kuigi ta lahkus kodust oma tujukusega ja vihaga, oli kodu temale siiski avatud tulevikuski.

See tuletas talle meelde ka ema palveid ja usku ning andestuse taevavõtmest, mida Jumal annab kõigile oma sõnas.

Agat kartis. Kulus kaua aega, enne kui ta suutis otsus-

tada tarvitada võtit. Aga juba see enesest, et tal oli võti taskus, viis tema mõtteid koju ja avas viimaks tema suletud südametunde. — Ja siis tarvitas ta võtit ja leidis tee oma süngi, kuhu ta heitis haigena ja väsinuna.

Järgmisel hommikul avas isa oma poja toa ukse, nii nagu ta tegi seda igal hommikul sest ajast, kui ta saatis temale võtme. Ta enam ei oodanud, et keegi tuleks sinna, kuid läks ometi vaatama.

See oli saanud tema igapäevaseks harjumuseks enne hommikueinele minekut.

Mis see oli? Silmapete? Ei, see oli tõsiolu. Sängis lamase poisike ja magas. Kahvatult lahjalt palgelt võis ometi kergeti lugeda poja Elmari näojooni.

Isa põlvitas süngi ees. Poiss ärkas. „Oh, isa, ma tuln koju surema. Olin nii halb; võid sa andestama mulle?“

„Jah, ma võin — aga oled sa ka palunud Jumalalt andeks?“

„Jah, ma palusin, ja usun, et Ta andestas mulle.“

„Sina ei pea surema,“ ütles isa armastusest. „Sa pead elama.“

„Aga haigla arst ütles mulle, et mul ei ole enam kaua aega elada.“

Nüüd kutsuti perekonnaarst, ja olles teda läbi vaadnud, ütles ta:

„Haigla arst teadis, et sul on vähe väljaväetete oma ravimiseks, kui sa ei ole kuskil korralikus kodus ja ei saa ravilist hoolt. Aga kui sa tahad elada korraliku elu, siis võid saada isa lootuseks ja toeks veel tema vanaduspäevil.“

Kui arst oli läinud, ütles Elmar isale:

Tugev isakäsi.

Keegi perekonnaisa oli kord mures oma pattude pärast. Kui ta õhtul läks voodisse, lammas ta unetult täis kartust ja hirmu. Ta väike tütar magas oma voodiga tema voodi kõrval ja kui tuli kustutati, viskles ta siia ja sinna.

„Isa, isa!“ hüüdis ta viimaks.

„Mis sul viga, mu armas?“ küsis isa.

„Oh isa, nii pime on! Võta minu käsi.“

Ta sirutas oma käe ja võttis väikese väriseva käe oma kätte. Nõrk rõõmuhüüd kostis lapse südamest. Ta tundis end nüüd täiesti kindla. Samal ajal tundis ka isa, et tema väike tütar oli annud talle õpetuse, mis Püha Vaimu abiga sai temale õpetuseks tema hädas.

„Oh, mu Isa, mu Päästja,“ palus ta hingetõugavusest, „on pime, väga pime. Võta minu käsi! Võta minu käsi oma kätte!“ Ja samal hetkel tuli tema südamesse jälle rõõm, rahu ja kindlus.

„Olen nii rõõmus, et saatsid mulle võtme. Ma ei oleks kunagi tulnud päevavalgele. Aga külm pimedal ööl ma ei suutnud seista vastu sellele hääle, mida võti võis anda mulle, mind sisse lastes vaiksete koduseinte vahele.“

„Jumal andis mulle mõtte, saata sulle võtme,“ ütles isa. „Ma pidasin temaga nõu selle üle, kuidas sind tagasi koju saada.“

JÄRELÕMOTLEMISEKS: Võti, mis avab isakodu taevas, on sarnane: „Tulge minu juurde kõik, kes teie vaevatud ja koormatud olete, ja mina tahan teile hingamist saata.“

„Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes Tema sisse usub, ei pea mitte hukka saama, vaid et temal igavene elu peab olema.“

Nende võtmetega võivad kõik pääseda kaduvuse ööpimedusest ja leida teed Jumala soojesse ja valgeisse eluruumi-desse.

„MAAILM JUMALALE“

on siht, mille eest IGA SALVATSIONIST peaks paluma ja töötama.

„Ma annan oma südame, et võita Sul, Issand, maailma!“

Rahvusvahelisi teateid.

KINDRAL EVANGELINE BOOTH.

Pärast seda, kui kindral sõitis tagasi Londoni oma Ameerika reisilt, on ta juhitanud mitu konverentsi juhtivate olulisemate rahvusvahelises pääkorteris. Kõigepealt kutsus ta kokku komandörid läbirääkimiseks ning kõneles neile kongressides Torontos ja Los Angeles'is ning päale selle ta andis üldise ülevaate töö edust uutes maailmas.

Selle järgnes konverents kolmele, kellel on pääsekretäri amet ja muud sarnased vastutusrikkad ülesanded. Mõlemast konverentsist võttis osa ka staabiülema.

KINDRAL JA PROUA HIGGINS

veetsid jõulupähi vaikuses oma kodus Sebringis, Floridas. Kindral kirjutas Suur-Britannia territooriumi komandöriks, paludes neil üle viia sõduritena linna väikesesse Armees korpusesse, kus neid on juba tervitatud sellistena. „Ma pühitsesin 10. novembril oma aktiivsel tööväljalt lahkumise aastapäeva.“ kirjutas ta hiljuti ühes kirjas. „Võtsime osa palvetest ja lauludest oma koosolekul, kus viibis umbes kakskümmend viis inimest. Eelmine pühapäev meid tervitati korpusesse kui sõdurite ja meie juhatasime õhtust koosolekut.“

ROOTSI.

Kui komandör Larsson hiljuti külastas maakohiti ja sõitis autoga Nyköpingi linnast Södertäljese, oli teel keegi vana reisija kõndimas mööda maanteed. Nähes, autot liginemas, ta andis käega märku, et soovib kaasa sõita. Autos oli küllalt ruumi ja komandör kutsus teda sisse. Kui ta nägi komandöri istumas autos täies univormis, lõi vanake käed kokku ja ütles: „Aga mõtle ometi, eks see ole Evangeline Booth!“ Võttis natuke aega, enne kui võis teha selgeks vanale mehekesele, et siin ei olnud kindral, vaid rootsi komandör. Ja ennekui ta lahkus sõidukist Södertäljese, oli temalt rist ja põigiti küsitud tema hinge päästmise kohta ja ta sai hääsona Jeesusest kaasa oma teekonnale. Nii juhtub nendega, kes saavad sõita Päästearmees autos!

NORRA.

8. jaanuaril s. a. võttis Norra kuningas Armees sülle töö juhataja komandör Th. Westergaardi audienssi. Kuningas tegi järelepärimisi Armees töö üle Norras, olles väga huvitatud Päästearmees.

Teateid rünnakust „Maailm Jumalale!“

TALLINNA 1.

„Küll mäed liiguvad ja mäekünkad kõiguvad, aga minu heldus ja minu rahuseadus ei pea kõikumama.“
Jesaja 54:10.

See oli vaikne palve põlvedel hardunult Kõigevägevama ees, nii lõpetasime vana-aasta, sügav tänutunne hinges, sest Jumala hääduks ja arm kaitses meid õnnestuste, haiguste ja hädade eest möödunud aastal, ja lisaks Tema õnnistused olid nii suured, mõõtmatud, ülevaloolavad. Oli unustamatu hetk, mil vahetasime möödunud aasta käesolevaga. Tõotused, mis meid siis oma hinges andsime sügavas palves, jäägu püsima mälestusse selle aasta viimase päevani, päevani, mil teeme uued ja paremad tõotused. Issand andku meile jõudu ja tahet teostada, mida meie siis lubasime!

Uue-aasta päeval meil oli rõõm näha külalistena meie keskel adjutant Gorskit ja kapten Lutherit Riias. See oli üllennistatud päev vaimulikult õhkkonnas, mil kogunemise pühitsus-, sõdurite- ja päästmiskõsule. Need olid õnnistused, mis püsivad meil veel kaua, vaimustavad meid ja julgustavad uutele võistlustele.

hoiab. Ja nii kui me algasime uut aastat Issanda nimel, oleme teinud ka selle sõjakäiguga, ja sellepärast oleme näinud, kuidas mõned hinged on otsinud oma Päästjat. Samuti oleme tunnud oma südames, et Tema on õnnistanud meid kõiki.

Suureks rõõmuks on ka see, et oleme võinud vastu võtta meie riidadesse mitmed nekrutid, kelle eest me täname Jumalat. Ka nemad ise on õnnelikud ja tahavad tunnustada ja teha tööd Issanda viinamäel, kuhu Ta on saatnud meid kõiki, kes oleme sõnakulelikud Temale.

Samuti adjutant Gorski vanaaasta õhtul vannutas ühe sõduritule- ja verelipu alla. Halleluuja!

Tahame jätkata, tahame tungida edasi, meie kalli Päästja abiga, siis võidame.

J. Padar, leitnant.

TALLINNA 3.

Aja minevuses, kui vaatame tagasi minevikku, võime rõõmu- ja tänutundega arvata kokku need õnnistused, mida oleme omanud. Näid, kui on möödunud üks kuu käesolevast aastast, võib-olla nii sageli läbibust meist mõte: mis küll seisab meil ees, mida saame

Anna oma süda, tee oma osa!

Kogunedes 6. jaanuaril ülemaailmlikele palvekoosolekule, tundsin selle päeva suurt tähtsust; veel kumises meie kõrvus patu-ahelate kolin, joomaritest meestest hiljutud naiste ja laste kaebed-nutt. Palve, et kasvaks meie usk ja armastus, et langeks vägi ja jõud, mis vabastaks ja päästaks. Sõjakäigu ajal rõõmustasime, nähes mõnd hinget vabadust leidvat. Ka oleme tervitanud mõnda uut kaasvõitlejat nekrutit meie riidadesse. Meie laulume uuel aastal: „Olgem võitluse valmis, vennad ja õed... Ärge ialgi kohkuge kellegi eest!“

V. Muul, kapten.

TALLINNA 2.

Alates uut aastat, algasime ka uut rünnakut pimedusevägede vastu, sest on kahju vangidest, keda pimedusevõitluse veel kinni

läbi elada, kuid siis annab meile jõudu ja julgust see tõde: Jumal, kes on olnud ustav ja vägev meid kandma minevikus, on sama tänna ja igavesti.

Meil oli rõõm tervitada meie diviisi sekretäri adj. Gorskit — Riias. Adjutandi juhataes koosolekut meie korpuses, oli kogunenud suur hulk vanu ja noori, et kuulda sõnumit Jeesusest. Sellel koosolekul olid ka kaasas kõik Tallinnas töötavad olulisemad teiste korpuste seltsilised. Koosolekul valitses hää vaim ja kuuljad olid mõjutatud kõigest, mis koosolekul ette kant. Iseariinis haaras evangeeliumi tõde kuulajate südameid, kui adjutant nii selgesti näitas, millist tasu annab maailm ja millist tasu Jeesus. Aitaks Jumal, et see külvatud seeme võiks kanda vilja igavikus!

S. Muusekant, leitnant.

TARTU.

Talvehommikul on maapind sageli kaetud vastlangenuid õrnia ja puhta lumekorraga, ning kõik eelmise päeva jäljed ja mustus on kaetud. — Kiitus Jumalale uute õnnistuste eest! Õnnistused, millised katavad kinni kõik võitlustes kogutud kiustuste, murede ja raskuste jäljed, ning hinges võib olla puhas idu tuleviku jaoks.

Jõulupühad tunduvad olevat kaugel, sest nad kuuluvad möödunud aastasse, kuid rõõm hingeb on säiliv. Adj. Gorski külastas kõik oli vaimustuseks seltsilistele ja sõpradele. Koosolekul oli eriti palju rahvast.

Pühapä., 5. jaan., mil oli kestev koosolek kogu päev, olid juba hommikul õnnistuste tuuled puhumas ning kümme hinge otsisid pühitsuse õnnistust. Sõjakäigu ajal olid seltsilised ustaval võitlustes, vaimuõnne jaoks.

„Sõjahüüd“ on leidnud rohkem huvi, ning meie rõõmstame saadud võitluse eest möödunud kuudel.

H. Eimann, kapten.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Pibliitektid veebruaris.

1. Moos.	N. 13. 1:40—45
L. 1. 24:15—28	R. 14. 2: 1—12
	L. 15. 2:13—28
P. 2. 24:29—41	P. 16. 3: 1—19
E. 3. 24:42—54	E. 17. 3:20—35
T. 4. 24:55—67	T. 18. 4: 1—12
K. 5. 25:27—34	K. 19. 4:13—25
N. 6. 26:17—31	N. 20. 4:26—41
R. 7. 27: 1—17	R. 21. 5: 1—20
L. 8. 27:18—33	L. 22. 5:21—34
P. 9. 27:34—46	P. 23. 5:35—43
Mark.	E. 24. 6: 1—13
Lühim evangeelium.	T. 25. 6:14—29
	K. 26. 6:30—44
E. 10. 1: 1—13	N. 27. 6:45—56
T. 11. 1:14—28	R. 28. 7: 1—13
K. 12. 1:29—39	L. 29. 7:14—23

Nädala palveained.

- veebr. India ja Tseloon.
- „ Meie muusikandid ja lauljad.
- „ Meie enesestalgamise pingutus.
- „ Lõuna- ja Kesk-Aafrika ja Rhodeesia.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEJATE NIMESTIK.

Nr. 78. — Jaanuar 1936.

Ohvitserid: kapt. V. Muul 75, ltn. J. Padar 58, ltn. A. Tennen 50, kapt. H. Eimann 30.

Allohvitserid ja sõdurid: seers. F. Lémann 60, muusek. Tealane 50, sekr. J. Kanter 40, envoi J. Bakul 35, sõdur J. Tennen 35, sekr. M. Rosenberg 35, seers. L. Rattik 30, seers. H. Sandberg 30, sõd. L. Kroos 25, sõdur A. Kruse 25.

Maailm Jumalale!

Laule rünnakul „Maailm Jumalale!”

1.

I. M. (uus) 348.

1. Kõik patused, tulge, on Jeesus hüüd, Täit vabastust, päästmist! Ta töötab nüüd. Sest ärgake, orjad, kes magate veel, Kui usute, valguis ja au on siis eel.

Jah, Junda soo lövi ees murdub kõik aabel. Ta uuesti võlts toob alati meil!

2. On maailm teie vastu ja saatana väed, Kes hõlavad kinni kõik meeled ja käed! Kuid Jeesus, te Päästa, Ja kes võlts te eest. Küll Temaaga pääsete võitluse seest.

3. Küll äge on võitlus siin murede maal, Kuid teades teid ootamas auline saal. Saäl valmis ju kuningriik, kullane kroon, Ning võidupärg võitjale, Issanda troon.

Maailm Jumalale!

2.

1. „Võitlusse!” kostab me auline hüüd, Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Vapramad sõdurid, ühtlasi nüüd Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Edasi julgelt, kui ainus üks mees. Maailma võtkem, sest Issand käib sees. Lauluga sammume tules ja vees. Võitlusse kõik, võitlusse kõik!

2. Kõrbes ja palava päikese maal Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Paskases põhjas ja lumede ra'al Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Sõda on kuulutud kurjuse töö! Kuninga sõdurid, möögad neil vöö! Lehvivad läikivald lahingu õel. Võitlusse kõik, võitlusse kõik!

3. Tunde, mis kaovad, neid tarvita veel, Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Päästa ka hingi, kes pattude teel, Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Aeg mööbub kiiresti, sammudes nüüd. Taeva all varsti on kajamas hüüd: „Peigmees ju tuleb!” siis kostab ta hüüd: Võitlusel lõpp, võitlusel lõpp!

4. Selleni päevani hüüame veel: Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Mehed ja naised, võõd rohkesti eel, Võitlusse kõik, võitlusse kõik! Lõukust on küll, vähe töötajaid saäl, Tööta mikis seisate turgude pääl! Väiksed ja suured, teil kõlab see hääl: Võitlusse kõik, võitlusse kõik!

3.

1. Oh mis laul, oh mis rõõm on üleval, Vägev kandleid mäng kõlab ka! Kallilt heliseb lull Talle kiitu-

Maailm Jumalale!

seks sääl. Et meil õnnistust toonud on Ta! Läbi valu ja raskuste paistab Meile taevane valguse läik. Ingli lull meie sõidamesse kostab, Koju poole me vaatame kõik.

Eks sa kuule ingli laulu? Eks ta kõla sulle ka? Eks ta kihuta su südant Selle pääle vaatama?

2. Ammas hing, laula ka, oh laula ka ühes õndsate hulgaga nüüd. Andku sõda ja suu Tallel kiitust ja au, Et ta tuli ja lunastas meid. Meie kohus on nüüd ühtlugu Patu-orjaded näidata veel, Et neid viiv viimaks hukka nende tegu, Kui siin uueks ei saa nende meel.

3. Küll on nuttu ja kaebust ootata, Kui siin armsatest lahkuema peab, Aga usklik ei vao, tema valgus ei kao, Sest ta Issandalt ligidalt teab. Temast hingamist leiab mu sõda, Mulle taevaški lähti sääl läheb. Tema varju all lõpeb minu häda Ja mu hing imeõndsusi näeb.

4.

Ingl. 159.

1. Jeesus kutsus patuseid, Saadab õigel teele neid. Siln on see, kes päästab teid: Jeesus kutsus patuseid.

∴: Kuulge rõõmusõnumeid: Jeesus kutsus patuseid! ∴:

2. Oled eksind kaugele, Siiski us-tav karjane Juhatab sind teele nüüd: Jeesus kutsus patuseid!

3. Tulge kõik, oh tulge nüüd! Kõlab täna Jeesus hüüd. Uskute, ta hüüab teid: Jeesus kutsus patuseid!

4. Võta, hing, nüüd julgust teal, Looda tema vere pääl. Jeesus kutsu-ta su südä. Jeesus kutsus patuseid!

5.

I. M. (uus) 474.

1. Laulame nüüd päästmise ja rõõmusõnumeid, Laulame nüüd Jeesu vere-st, mis meid puhastand. Laulame, et maa ja taevas vastu kajatab, Kõik lauldes edasi lähehe.

Nüüd edasi; me kodurannale! Võtleme, kuni sinna jõuame Me kodumaale, kus ei ole patuüheme. Me õnnes sinna nüüd läeme.

2. Kuidas rahvas rõõmustavard rau-hu sõnades, Kuidas nõrgad abi saavad meie Jumalast, Kuidas need, kes

**Päästmine on
sinule,
praegu,
hinnata!**

Võta seda vastu Jeesuselt!

armu saanud, lauldes tänavad, Me auga koju nüüd läeme.

3. „Küll nad varsti nõrkevad,” nii mõni ennustab, El nad tea, et me Jeesus ikka juhatab, Ja ka surend ingliluhadad veelgi aitavad, Me auga edasi läeme.

4. Me Kuningale nüüd me valmis-tame teed, Kuitgi maailm takistusi võitluses meil teeb. Pimedusk, mis me näeme, päeva valgeks saab, Sest rõõmsalt edasi läeme.

6.

1. On su etu kui üks raskete maa? Jeesus on mu laul ja rõõm. Rõhub sind siin risti koorem ka? Jeesus on mu laul ja rõõm. Armastust mul ikka näitab ta, Umbritses mind oma armuga. Ise on mu vend ja sõber ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

Jeesus on mu rõõm, Jeesus on mu rõõm. Jeesus on mu laul ja rõõm! Jeesust tahan ma ikka meelst! teienda. Jeesus on mu laul ja rõõm!

2. Ehk küll vaenlasi on igal pool, Jeesus on mu laul ja rõõm. Ehk küll jalgadele pandud pael, Jeesus on mu laul ja rõõm, Kristus ise käinud meie eel. Võitlused ta võitis oma teel. Ta mu kõrgem lootus ikka veel. Jeesus on mu laul ja rõõm.

3. Kui kord seisan taeva ukse ees, Jeesus on mu laul ja rõõm. Siis on mööda rännak maailmas sees. Jee-

sus on mu laul ja rõõm. Läbi igaviku laulan ma Tema au, kes oma verega Otsis mind ja päästis patust ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

7.

1. Võlad on makstud, vaenlane löödud, Kristus on surnud, lepitus tehtud, Hirmutat meid veel käsk, patt ja surm, Kõikidel prii on Jeesu arm. Kõikidel! Oh, patune, kuule! Kõikidel! Oh vend, öde, tule Ta armu juure, puhasta end! Kristus on kallilt ostnud sind.

2. Kristus on ristic me eest poonud, Igavest õnne meile ka toonud. „Tulge nüüd kõik!” — nii kõlab ta hääl: „Kõikidel annan armu veel!”

3. Jumal on armust lapseks mind võtnud. Hädas ja vaevas abiks mul tõrnud. Imelik arm, mis kuulen ma veel: Jeesus on Päästjaks kõikidel.

8.

1. Jumalast kaugele kord kõndisin ma, Olles üks patu vau, Kuni mind Jeesus sai vabastada Aulisel Kolgata.

∴: Auline Kolgata ∴: Sääl võlad kõik maksti ja andestust sain. Auline Kolgata.

2. Õnelik täiesti on nüüd mu meel, Kiitus halleluujal! Igavest

hõiskab ja laulab mu keel. Auline Kolgata.

3. Jumala vaim mulle tunnistanud. Jeesuse oma ma. Tootused kõik sal-vad kinnitavad Aulisel Kolgatal!

4. Vii oma pattud ja kõik oma süüd Kolgata ristile. Kõikidest pattudest päästab sind nüüd Auline Kolgata!

9.

R. M. 283.

1. Armas hing, sa Jeesu juurde tule nüüd. Temas lõpeb vaev ja mure, tule nüüd. Tema, kes su järel ruttab, sinu häda üle nutab, Lahkesti sind vastu võtab, tule nüüd!

Jeesu nimel, tule nüüd! Ta on su armas vend! Annab andeks kõik su süüd, Sest ruttas, hing, ja tule nüüd!

2. Pimedusest valgusele tule nüüd! Taeva au ja õndsusele tule nüüd! Patule end oled annud, Jumalale vastu pannud, Tema viha alla saanud, tule nüüd!

3. Oled väsinud patu vaevast, tule nüüd! Nii sind Issand hüüab taevast, tule nüüd! Tema juurde karmest ruttas, armust armu vastu võta, Tema vilja sind ei lükka, tule nüüd!

4. Kuidas võid sa aega viita? Tule nüüd! Kust su hind võid rahu leida? Tule nüüd! Olgu see su illem mure, et sa igavest ei sure. Oma kallil Päästa juurde tule nüüd!

KOORID.

1. ∴: Minu hinges kõlab rõõmu-laul ∴: Armastuse rõõmulaul.

2. Mured ja koormad kõik sliatoo, Jäta need kahetsuspingile. Jeesus su koormad kõik kergendab; Kus leida sõpra kui Jeesus?

3. Mina rändasin kaugele kõrveleel Kaugele maal, ühtlasi maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga. Oh see päev, õnnis päev!

4. Üks armastusehüüd, Ja patuori vahaks saab, Üks samm tal abiks on, Siis unest võib ta ärgata. Üks palve aitab veel, Ja tema aabel murdub siis, Ja taevas, maa on rõõmsad kõik, Et patust pääses hing.

5. Need, kes ootavad Issandat, Saavad uue jõe; Tiibadel lendavad, Tiib-

Maailm Jumalale!

hadel lendavad kui kotkad; Ja nad jooksvad ja nad jooksvad Ja ei tüdi ära ∴: Ja nad käivad ja nad käivad ja ei väsiigi teel.

6. Vaat! võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, Kui ristil! Kolgatale Kõik rahvad tõttavad. Oh sõbrad, seiske kindlalt Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal!

7. Ligemal! Sul, ligemal! Sul, Auline Päästja, mu püüd. Ainult kui tean, et see tee, kus käin, Mind tõmbab Sul! ligemal! nüüd.

8. ∴: Jah, olen õnelik ∴: Kui Jeesus minu sõber on, Jah olen õnelik.

9. Saatan peab meid ikka kartma, Kus me ial viibime. Minnes Jeesusega ühes, Viimaks saame võidule.

10. Jumal, saada sa meil üks äratu-saeg, Las' see alata minuga.

11. Oh, kuid minu süda hüüab: „Halleluujal!” Võidurõõmus hüüd, Jumalale nüüd. Oh, kuid minu süda hüüab: „Halleluujal!” Kui ma näen üht hinge risti all.

12. ∴: Oma Juh! nagu igas tormis näen ∴: Kuitgi lained möllavad, Rahu, minu hinges jääb. Oma Juh! nagu igas tormis näen.

13. ∴: Tõha kõik tahad Sa, ∴: Ülevaim rõõm maailmas mu! On teha kõik tahad Sa.

14. ∴: See Talle veri puhastab ∴: Jah, see Talle veri puhastab, Ja kõike uuen-dab. ∴: Uuen-dab, ∴: Jah, see Talle veri puhastab Ja kõike uuen-dab.

Maailm Jumalale!

15. ∴: Las päästevanker veereb, ∴: iga hinge päästmiseks.

16. ∴: Mu pattud andestud, ma tean ∴: Kõige sügavama merde need maetud on. Mu pattud andestud, ma tean.

17. ∴: Jeesus su rahu toob ∴: Jäta patt nüüd, tunnista süüd, sest Jeesus su rahu toob.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD”!

„SÕJAHÜÜD” ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s. ½ a. 70 s. Üksiknumber 10 s.

Envoi K. Urbans külastab Tartut ja juhatab koosolekuid: Laup., 1. veebr. kell 19.30 ja pühapä., 2. veebr. kell 10.30 ja 19. Kõik on tervitatud.

Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther.

Väljaandja: Päästearmee.

O.-ü. „Vaba Maa” trükk.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU